

i Tinget til næste Vinter, og som netop har Forenkling og Billiggørelse for Øje. I denne Revision vil sikkert en Række af de Forslag, som det ærede Medlem her har givet Udtryk, gaa ind, og under disse Omstændigheder maa jeg være enig med den højtærede Forsvarsminister i, at Behandlingen af dette Lovforslag bør udskydes til Vinter, naar Ministerens Forslag foreligger. Jeg havde haabet ikke at være uenig med det ærede Medlem heri, og det fremgik da ogsaa af hans Udtalelser, at han havde stærkt under Overvejelse at tage sit Lovforslag tilbage. Det ærede Medlem nikker; jeg gaar da ud fra, at det vil blive taget tilbage, og saa er der jo saa meget mindre Grund til at opholde sig længe derved.

Før jeg slutter mine Bemærkninger, vil jeg sige, at jeg har naturligvis ikke overset Forskellen mellem det ærede Medlems og Forsvarsministerens Forenklingsplan: det ærede Medlem foreslaar sine Besparelser for at skaffe Midler til at forøge Fodfolkets og Artilleriets Styrke og Kampværdi, den højtærede Forsvarsminister vil foretage sine Besparelser væsentlig for at bringe de militære Udgifter ned fra de 45 Mill. Kr., de udgør nu, til ca. 38 Mill. Kr., en Reduktion, som under Hensyn til helé den økonomiske Situation jo maa anses for at være stærkt ønskelig. Det ærede Medlem Hr. Holstein vil altsaa foretage sin Forenkling for at skaffe Midler til en Styrkelse af Fodfolket og Artilleriet. Han bruger, naar han omtaler disse Vaaben, meget stærke Udtryk; han bruger om Ordningen af 1922 i denne Forbindelse Udtryk som „Hærens Ødelæggelse“, „en Papirhær“ o. s. v. Med Udtryk som disse skyder det ærede Medlem ganske over Maalet, og det er jo allerede paavist af den højtærede Forsvarsminister, at hans Betragtninger om Fodfolkets Tilstand bundet i en Misforstaaelse, i en Vildfarelse. Jeg tror ikke, det er absolut paakrævet at foretage en Forstærkning af de to Vaaben, her er Tale om, Fodfolket og Artilleriet, som den, det ærede Medlem tilsigter med sine Besparelser. Derimod tror jeg, han i højere Grad har Ret i, at der ved den forestaaende Revision bør skabes Mulighed for en Udvikling og en Styrkelse af det militære Flyvervæsen, eventuelt ved en Samvirken med det civile Flyvervæsen. Jeg tror ikke, det saa meget er et nyt Departement, her trænges til, som en virkelig militær Organisation og Udvidelse af vort Flyvervæsen. Det ærede Medlem antyder i sit Lovforslag, at Midlerne til en saadan Udvidelse af Flyvervæsenet vil kunne skaffes ved Sammenlægning af Krigs- og

Marineministeriet til eet Ministerium. Det anser jeg for tvivlsomt, ja, jeg anser det for mere end tvivlsomt, at det, der derved vilde kunne spares, vilde være tilstrækkeligt hertil. Saa tror jeg snarere, at en Reduktion af Rytteriet her vil melde sig som en naturlig Kompensation, og jeg ser, at den Tanke at formindske dette kostbare og vel nok nu lidt forældede Vaaben heller ikke er fremmed for den højtærede Forsvarsminister.

Som sagt, mit Parti vil være villigt til en Drøftelse af det ærede Medlems Lovforslag, men vi mener, at denne bør udskydes, til den kan finde Sted i Forbindelse med det af den højtærede Forsvarsminister bebudede Revisionsforslag.

L. Rasmussen: Det overrasker sikkert ikke den højtærede Forslagsstiller, naar jeg meddeler, at jeg og mit Parti ikke kan give det Forslag, han her har fremsat, vor Tilslutning. Det er muligt, at Forslaget militærteknisk set paa visse Omraader kan have Fortrin fremfor Ordningen af 1922 — det skal der heller ikke saa overvældende meget til —, men det skal jeg ikke komme ind paa, saa meget mindre som alt synes at gaa i Retning af, at Forslaget skal tages tilbage. Jeg anser det for at være en uløselig Opgave at tilvejebringe en effektiv Militærordning her i Danmark, der byder Landet nogen Betyggelse i Tilfælde af krigerske Forviklinger i Landets Nærhed, og mit Parti og jeg er derfor lige saa afgjorte Modstandere af det Forslag, som den ærede Forslagsstiller her møder frem med, som vi er af Ordningen af 1922.

Pürschel: De to ærede Ordførere, som har talt for Venstre og Socialdemokratiet, har jo gjort gældende, at der ikke var nogen Anledning til at komme ind paa en mere indgaaende Drøftelse af det foreliggende Lovforslag, og til denne Opfattelse maa jeg slutte mig, saa meget mere som den højtærede Forsvarsminister har bebudet at ville møde med et Forslag til Revision til Efteraaret, og det da vilde være ganske unaturligt at foregribe dette ved en Drøftelse af det samme Spørgsmaal nu. Jeg skal derfor kun gøre nogle faa Bemærkninger.

Ordningen af 1922 var i sin Tid, da den var blevet gennemført, Genstand for en meget stærk Kritik. Denne rettede sig dels mod de Politikere, der havde gennemført den, dels mod de Teknikere, der havde udarbejdet den. Hvad Kritikken mod Politikerne angaar, maa jeg mene, at den i væ-